

Alkotmánybíróság

Dr. Bitskey Botond
Főtitkár Úr részére

Budapest

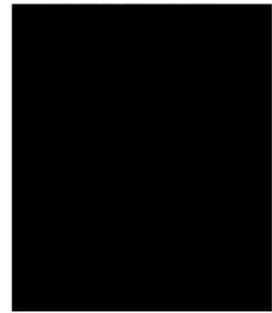
Pf. 773.

1535

Tisztelt Főtitkár Úr!

1

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/1131-4/2018</u>	
Érkezett: <u>2018 OKT 08.</u>	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>1</u>	<u>db</u>

indítványozó által 2018. szeptember 06. napján, IV/1131-3/2018 ügyszámon kézhez vett **Tájékoztatásban foglaltakra** – a törvényes határidőn belül – az alábbi

alkotmányjogi panasz kiegészítést

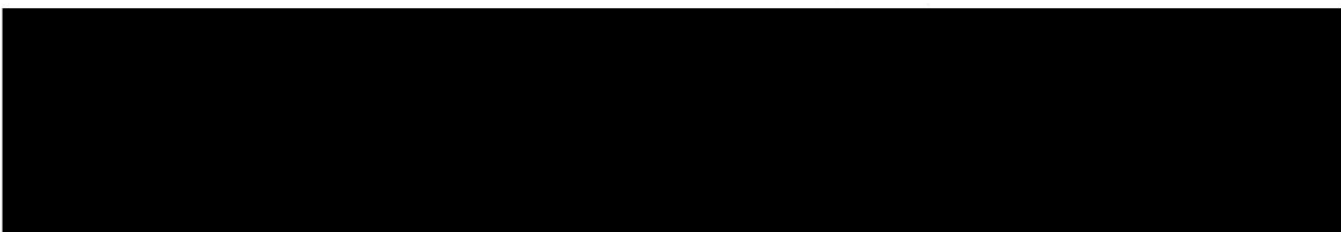
terjesztjük elő.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § - ában, valamint az Abtv. 43. § - ában foglalt rendelkezés szerint **kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hogy a Debreceni Törvényszék 1.Pkf.20.584/2018/6. ügyszámú, [REDACTED] közjegyző 32022/Ü/1501/2017/30. ügyszámú döntéseit semmisítse meg, mert a döntések ellentétesek Magyarország Alaptörvénye SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG címének XXVIII. cikkének (1) és ugyanezen jogszabályhely (7) bekezdésében meghatározott rendelkezéseivel.**

Társaságunk álláspontja szerint a Törvényszék és a közjegyző hivatkozott számú döntései sértik cégünk az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogát. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott rendelkezés szerint társaságunk jogait törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson kell elbírálni, amely az alkotmányjogi panasszal érintett első- és másodfokú eljárásban nem valósult meg, ebből következően cégünk Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében meghatározott jogorvoslathoz való joga is sérelmet szenvedett.

Az Alaptörvény XXXVIII. cikkében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jog eljárási garanciáit hivatott végrehajtani és biztosítani az alkotmányjogi panasszal érintett eljárásban *a polgári perrendtartásról* szóló 2016. évi CXXX. törvény 630. § (7) bekezdésében meghatározott rendelkezés szerint alkalmazandó *a polgári perrendtartásról* szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 1. § - ában meghatározott rendelkezés, amely kifejezetten megjelöli, hogy a természetes és más személyek vagyoni jogaival kapcsolatban felmerült jogviták bíróság előtti eljárásban való pártatlan eldöntését biztosítja. E törvény rendelkezéseit kell alkalmazni *a bírósági végrehajtásról* szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 9. § - ában a bírósági végrehajtási eljárásokban is.

A Pp. 2. § (1) bekezdésében meghatározott rendelkezés a bíróság feladataként határozza meg a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogának érvényesítését. Ugyanezen jogszabályhely (4) bekezdésében meghatározott rendelkezés szerint az első-és másodfokú eljárásban az eljárási törvényi rendelkezéseit az alapelvekkel összhangban kell értelmezni. A Pp. 3. § (2) bekezdésében meghatározott rendelkezés szerint a bíróság a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz, így a végrehajtás felfüggesztési kérelemhez is kötve van. A bíróság a Pp. 8. §

Jelen alkotmányjogi panasszal érintett első- és másodfokú eljárásban a bíróság és az az azzal azonosnak minősülő közjegyző az eljárás tisztességes lefolytatására irányuló feladatellátását és társaságunk jóhiszemű joggyakorlását hiúsította meg azzal, hogy a

2018. augusztus 9. napján 320211Ú/17112018/16 ügyszámon kiadmányozott teljes hatályú hagyatékátadó végzés bevétele nélkül a végrehajtási kérelem megtagadásáról döntött. A szükségtelenül megindítandó újabb eljárásban cégünknek feleslegesen és megalapozatlanul legalább 36 750,- Ft összegű közjegyzői eljárási díj fizetése kötelezettsége keletkezik, amely vagyoni kárként jelentkezik. A Vht. 49. § (2) bekezdésében meghatározott rendelkezés szerint: „A bíróság a végrehajtást azokban az esetekben is felfüggesztheti, amelyekben ezt a Pp. vagy más törvény lehetővé teszi.” A Pp. 152. § (2) bekezdésében meghatározott rendelkezés szerint:

„A bíróság a tárgyalást akkor is felfüggesztheti, ha a per eldöntése olyan előzetes kérdés elbírálásától függ, amelynek tárgyában más polgári per vagy a bíróság hatáskörébe tartozó más polgári eljárás már folyamatban van”.

Az első- és másodfokú bíróság ezen törvényi rendelkezésnek a tisztességes eljáráshoz való jogot pontosító alapelvekkel ellentétes jogértelmezése miatt valószínűsíthetően alaptörvény-sértő döntést hozott, amellyel társaságunkat szükségtelenül és indokolatlanul megismételt eljárás lefolytatására és további illetékfizetésére kötelezte. Az Európa Tanács/Emberi Jogok Európai Bírósága, 2013 évben KÉZIKÖNYV A 6. CIKKRŐL A TISZTESSÉGES ELJÁRÁSHOZ VALÓ JOG (polgári jogi ág) címmel közzétett munkájában [www.echr.coe.int (Case-law – Case-law analysis – Case-law guides)] II. A bírósághoz való jog I. Jog és hozzáférés a bírósághoz (a) GYAKORLATI ÉS HATÉKONY JOG 47. pontjában külön kitérnek arra, hogy

„a nemzeti bíróságok különösen szigorú eljárásjogi jogértelmezése (eltúlzott formalizmus) megfoszthatja a kérelmezőket a bírósághoz való hozzáférés jogától (Perez de Rada Cavanilles kontra Spanyolország, § 49; Miragall Escolano kontra Spanyolország, § 38; Societé anonyme Sotiris és Nikos Koutras ATTEE kontra Görögország, § 20; Beles és mások kontra Cseh Köztársaság, § 50; RTBF kontra Belgium, §§ 71, 72, 74);” A Kézikönyv ugyancsak „eljárásjogi szabályok megakadályoznak bizonyos jogalavoyokat a bírósági eljárás megindításában (The Holy Monasteries kontra Görögország § 83; Philis kontra Görögország, § 65; lásd továbbá Lupas és mások kontra Románia (no.1), §§ 64-67; cselekvőképesség nélküli kiskorúak tekintetében: Stanev kontra Bulgária [GC], §§ 241-245)”.

Jelen ügyben cégünk végrehajtási kérelmét nem bírálták el érdemben. Cégünkötől lehetetlen és teljesíthetetlen határidőben kérték számon a hagyatéki átadó végzés továbbítását, annak ellenére, hogy mindkét bíróságot tájékoztattuk arról, hogy a hagyatékátadó végzés meghozatala 2018. októberére várható. E körben a Kézikönyv megjegyzi, hogy „bírósághoz való jogba nemcsak eljárás megindításának joga tartozik bele, hanem a jogvita bíróság általi eldöntéséhez való jog is” (15. oldal). A Kézikönyv 50. pontja is rögzíti, hogy az első- és másodfokú bíróság által előírt lehetetlen hiánypótlás teljesítési határidő vélelmezhetően a bíróságok részéről joggal való visszaélését valósított meg és indokot szolgáltatathatott a végrehajtási kérelmek megtagadására. Kézikönyv egyértelműen rögzíti, hogy „50. Mindazonáltal az alkalmazott korlátozásoknak nem szabad olyan módon vagy mértékben szűkíteni vagy mérsékelni az egyének hozzáférését, amely már ezen jog lényegét vonná el. A korlátozás úgyszintén nem lesz összeegyeztethető a 6. cikk 1. bekezdésével, ha nincs „legitim célja” és nem mutatható ki „ésszerű arányossági kapcsolat az alkalmazott eszközök és az elérni kívánt cél között”. A fentiekben megfogalmazott indokok alapján kérelmezzük az alkotmányjogi panasszal érintett döntések megsemmisítését. Jelen ügyben az indokolatlanul rövid idő alatt teljesítendő hiánypótlás lehetlenné tette a végrehajtási kérelem tisztességes eljárás keretei között érdemben történő elbírálását, emiatt a döntések alaptörvény-sértőek.